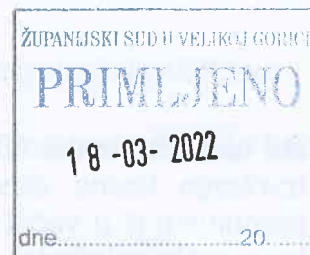

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: I KŽ-177/2021-4

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Sanje Katušić-Jergović, predsjednice vijeća te mr.sc. Ljiljane Stipišić i dr.sc Lane Petö Kujundžić, članica vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Ivane Bilušić, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog Darka Pavičića, zbog kaznenog djela iz članka 246. stavak 2. u vezi stavka 1. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18. i 126/19. – dalje: KZ/11.), odlučujući o žalbama državnog odvjetnika i optuženika podnesenima protiv presude Županijskog suda u Velikoj Gorici, broj 11 K-1/2019. od 22. travnja 2021., u sjednici vijeća održanoj 16. prosinca 2021.,

presudio je

I Prihvaća se žalba državnog odvjetnika, preinačuje se pobijana presuda u odluci o kazni te se optuženom Darku Pavičiću za kazneno djelo iz članka 246. stavak 2. u vezi sa stavkom 1. KZ/11. opisano u izreci prvostupanjske presude na temelju članka 246. stavak 2. i uz primjenu članka 48. stavak 1. i članka 49. stavak 1. točka 4. KZ/11. prihvaća po prvostupanjskom sudu izrečena kazna zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci, a na temelju članka 56. stavak 1. KZ/11. izriče se uvjetna osuda na način da se izrečena kazna zatvora neće izvršiti ako optuženik u vremenu provjeravanja od 3 (tri) godine ne počini novo kazneno djelo i ako u roku od 1 (jedne) godine od pravomoćnosti presude ispuni posebnu obvezu popravljivanja štete iz članka 62. stavak 1. točka 1. KZ/11.

Na temelju članka 62. stavak 1. točka 1. KZ/11. u vezi s člankom 158. ZKP/08. optuženom Darku Pavičiću izriče se posebna obveza popravka štete počinjene kaznenim djelom, na način da trgovačkom društvu I.T.D. d.o.o. u stečaju u roku od 1 (jedne) godine od pravomoćnosti presude isplati novčani iznos od 342.701,58 kuna (tristočetredesetdvijetisućesedamstojednukunui pedesetosamlipa), dok se oštećeno trgovačko društvo s ostatkom imovinskopravnog zahtjeva upućuje u parnicu.

Na temelju članka 58. stavak 5. KZ/11. sud može opozvati uvjetnu osudu i odrediti izvršenje kazne zatvora ako optuženik u roku koji mu je određen ne izvrši u potpunosti ili u većoj mjeri posebnu obvezu iz članka 62. stavak 1. točka 1. KZ/11. koja mu je naložena.

II Odbija se žalba optuženika kao neosnovana te se u ostalom, pobijanom, a nepreinačenom dijelu potvrđuje prvostupanijska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Županijskog suda u Velikoj Gorici, optuženi Darko Pavičić proglašen je krivim zbog kaznenog djela zlouporabe povjerenja u gospodarskom poslovanju iz članka 246. stavak 2. u vezi stavka 1. KZ/11., a kažnjivo po članku 246. stavak 2. KZ/11. u vezi s člankom 52. stavak 1. KZ/11. te je na temelju članka 246. stavak 2. u vezi s člankom 52. stavak 1., te člankom 48. stavak 2. i člankom 49. stavak 1. točka 4. KZ/11. osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci. Na temelju članka 56. stavak 2. KZ/11. optuženom Darku Pavičiću izrečena je uvjetna osuda tako da se kazna zatvora od 10 (mjeseci) na koju je osuđen neće izvršiti ako u vremenu provjeravanja od 3 (tri) godine od pravomoćnosti presude ne počini novo kazneno djelo.

2. Na temelju članka 158. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. - odluka Ustavnog suda, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19. – dalje: ZKP/08.) oštećenom trgovačkom društvu ITD d.o.o. u stečaju (dalje: društvo) dosuđen je imovinskopravni zahtjev u iznosu od 342.701,59 kuna (tristočetredesetdvijetisućesedamstojednakunaipedesetdevetlipa) dok je za preostali dio imovinsko-pravnog zahtjeva oštećenik upućen u parnicu.

3. Na temelju članka 148. stavak 1. ZKP/08. optuženik je dužan snositi troškove kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. točka 1., 6. i 8. ZKP/08. u iznosu od 11.315,00 kuna (jedanaesttisućatristopetnaestkuna) koji obuhvaćaju troškove financijsko-knjigovodstvenog vještačenja u ukupnom iznosu od 11.075,00 kuna (jedanaesttisućasedamdesetpetkuna) i putne troškove svjedoka Gordana Grgića u iznosu od 258,00 kuna (dvjestopedesetosamkuna) te paušal u iznosu od 2.000,00 kuna (dvijetisućekuna) u roku od tri (3) mjeseca od pravomoćnosti presude kao i trošak zastupanja oštećenika po punomoćnici u iznosu koji će biti naknadno određen posebnim rješenjem.

4. Protiv te presude žalbe su podnijeli državni odvjetnik i optuženi Darko Pavičić.

4.1. Državno odvjetništvo žali se zbog odluke o kazni te predlaže da se žalba uvaži i preinači pobijana presuda na način da se uz izrečenu uvjetnu osudu odredi i

posebna obveza popravljanja štete iz članka 62. stavak 1. točka 1. KZ/11. kao dodatni uvjet uz izrečenu uvjetnu osudu.

4.2. Optuženi Darko Pavičić podnio je žalbu putem branitelja Berislava Živkovića, odvjetnika u Zagrebu i to zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te predlaže da se presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

5. Optuženik je po istom branitelju podnio i odgovor na žalbu državnog odvjetnika u kojem navodi da je žalba državnog odvjetnika neosnovana te predlaže da se odbije.

6. Spis je sukladno članku 474. stavak 1. ZKP/08. bio dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

7. Žalba državnog odvjetnika je osnovana dok žalba optuženika nije osnovana.

8. Žaleći se zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja optuženik navodi da iznos od 342.701,59 kuna za koji se tereti optuženik ne proizlazi iz rezultata dokaznog postupka i da je u suprotnosti s nalazom financijskog vještaka. Međutim, suprotno žalbenim navodima upravo iz nalaza vještaka za računovodstvo, financije i poreze, kao i dopune toga nalaza na raspravi jasno proizlazi da je optuženik uzimao pozajmice koje nije uredno vraćao, pri čemu se vještak izjasnio i u pogledu visine dobiti te iznosa vezano za dobit navodeći da je optuženikov dug s osnova pozajmica na dan 1. siječnja 2013. bio veći od dvogodišnje dobiti za 2011. i 2012. godinu. Stoga navodi optuženika kojima nastoji osporiti visinu štete nisu prihvatljivi. Isto tako se vještak izjasnio i u pogledu prodaje stana kojeg je prodao optuženik, a koji stan je bio u vlasništvu društva. Povezujući datume podizanja novčanih iznosa s onim što je naveo vještak, ali i navodima obrane optuženika, opravdano je prvostupanjski sud utvrdio da je optuženik u studenom 2013. znao da je poslovanje društva u problemima i da su mu poslovni partneri otkazivali suradnju, a to znači da je optuženik znao da ne može očekivati priliv na račun kojim će moći vratiti ranije pozajmice, ali je usprkos tome nastavio s istom praksom. Stoga je, respektirajući sve navedeno, kao i stanje optuženikove zaduženosti prema društvu u siječnju 2013., ispravno prvostupanjski sud istaknuo da se optuženik nije mogao pozvati na ostvarenu dobit iz ranijih godina u smislu prebacivanja prava na zadržanu dobit, naglasivši pritom da je optuženik pozajmice trebao vraćati redom kako su i uzimane pa je tako trebao rješavati najstarije, a tek nakon toga one iz 2013. Ovdje treba naglasiti da se optuženiku išlo u korist tako što su mu uplate na račun društva i plaćanja obveza društva u 2013. priznate na način da je za određeni iznos umanjen dug s osnova pozajmica uzetih 2013. bez obzira što su postojale pozajmice od ranije koje su ostale nevraćene i nakon 31. prosinca 2013., dakle uz zanemarivanje iznosa ranijeg duga. Osim toga i ispravno je prvostupanjski sud uzeo u obzir i navod financijskog vještaka da je društvo u 2013. ostvarilo dobit u iznosu od 288.710,93 kune. Međutim, uzimajući u obzir da je tijekom 2013. optuženik sa žiro-računa na svoje račune prenio ukupno iznos od 725.161,28 kuna (sedamsto dvadesetpet tisuća stošestdesetjednukunuidvadesetosamlipta) pri čemu je iznos ranijeg duga 410.342,91

kunu, i ovaj drugostupanjski sud smatra da iz toga jasno proizlazi da to nije bila dovoljna dobit koja bi mogla održati poslovanje društva uz tolike iznose pozajmica. Upravo zbog toga što je optuženik tako značajna sredstva prenio na svoje privatne račune i to u vrijeme kada su se pojavili problemi u poslovanju došlo je do blokade računa društva od strane porezne uprave pa je očito da priliv sredstava na računu nije bio dovoljan za podmirenje obaveza društva što je u ostalom potvrđeno i financijskim vještačenjem. Slijedom navedenog u tom pravcu nisu osnovani navodi optuženika da je pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.

9. Zbog odluke o kazni žali se izrijeком samo državni odvjetnik, ali je pobijana presuda u tom dijelu ispitana i po žalbi optuženika, u skladu s odredbom članka 478. ZKP/08.

10. Prije svega treba reći da kazna mora sadržavati individualiziranu zakonom predviđenu društvenu osudu zbog konkretnog kaznenog djela.

10.1. U pravu je državni odvjetnik kada u žalbi navodi da je, cijeneći sve olakotne okolnosti, a to su dosadašnja neosuđivanost optuženika, nakon razvoda braka skrbio je o petero djece školske i studentske dobi, bivša supruga mu nije doprinosila za uzdržavanje djece, probleme u poslovanju društva do kojih je došlo 2013. uzrokovala je bivša supruga poduzimanjem određenih radnji koje su pridonijele otvaranju stečaja društva, društvo nije imalo zaposlenih osoba koje bi bile uskraćene za plaću ili druga materijalna prava, optuženik je vratio više od pola iznosa novca uzetog od društva, ipak trebalo "pojačati izrečenu uvjetnu osudu te odrediti posebnu obvezu popravljivanja štete iz članka 62. stavak 1. točka 1. Kaznenog zakona kao dodatni uvjet izrečenoj uvjetnoj osudi". Ovaj drugostupanjski sud također ocjenjuje da će se upravo određivanjem posebne obveze popravljivanja štete iz članka 62. stavak 1. točka 1. KZ/11. ispunjenjem dosuđenog imovinskopravnog zahtjeva oštećenom trgovačkom društvu I.T.D. d.o.o. u stečaju u iznosu od 342.701,59 kuna u roku od jedne godine, te se uvjetovanjem izrečene kazne zatvora u trajanju od deset mjeseci i ispunjenjem tako određene posebne obveze u skladu s odredbom članka 56. stavak 1. KZ/11. ostvariti svrha kažnjavanja. To znači da sud optuženiku na temelju članka 58. stavak 5. KZ/11. može opozvati uvjetnu osudu i odrediti izvršenje izrečene kazne zatvora u trajanju od 10 mjeseci ukoliko u roku od godine dana ne izvrši posebnu obvezu naloženu po članku 62. stavak 1. točka 1. KZ/11. S obzirom da je optuženiku prvostupanjskom presudom uz ublažavanje izrečena kazna zatvora u trajanju od deset mjeseci, te potom izrečena uvjetna osuda, ovaj drugostupanjski sud nalazi da nema mjesta blažem kažnjavanju.

10.2. Stoga je žalba državnog odvjetnika prihvaćena i pobijana presuda je preinačena u odluci o kazni i dodatnim uvjetovanjem izrečene kazne zatvora ispunjenjem te posebne obveze. Takvom kaznom po ocjeni ovog drugostupanjskog suda postići će se svrha generalne, a posebice specijalne prevencije.

11. S obzirom da ispitivanjem prvostupanjske presude nisu nađene povrede zakona na koje drugostupanjski sud u skladu s odredbom članka 476. stavak 1. ZKP/08. pazi

po službenoj dužnosti, odlučeno je kao u izreci, a sve na temelju članka 486. stavak 1. i članka 482. ZKP/08.

U Zagrebu 16. prosinca 2021.

Predsjednica vijeća:
Sanja Katušić-Jergović, v.r.

Za točnost opravka – ovlaštena službenica
Upraviteljica sudske pisarnice
Višnja Pikec

